

Ellen



STRUCTUURBASIS  
VAN  
STADSLANDSCHAP  
DE WIEPARK



Opdrachtgever: Staatsbosbeheer

Januari 1998

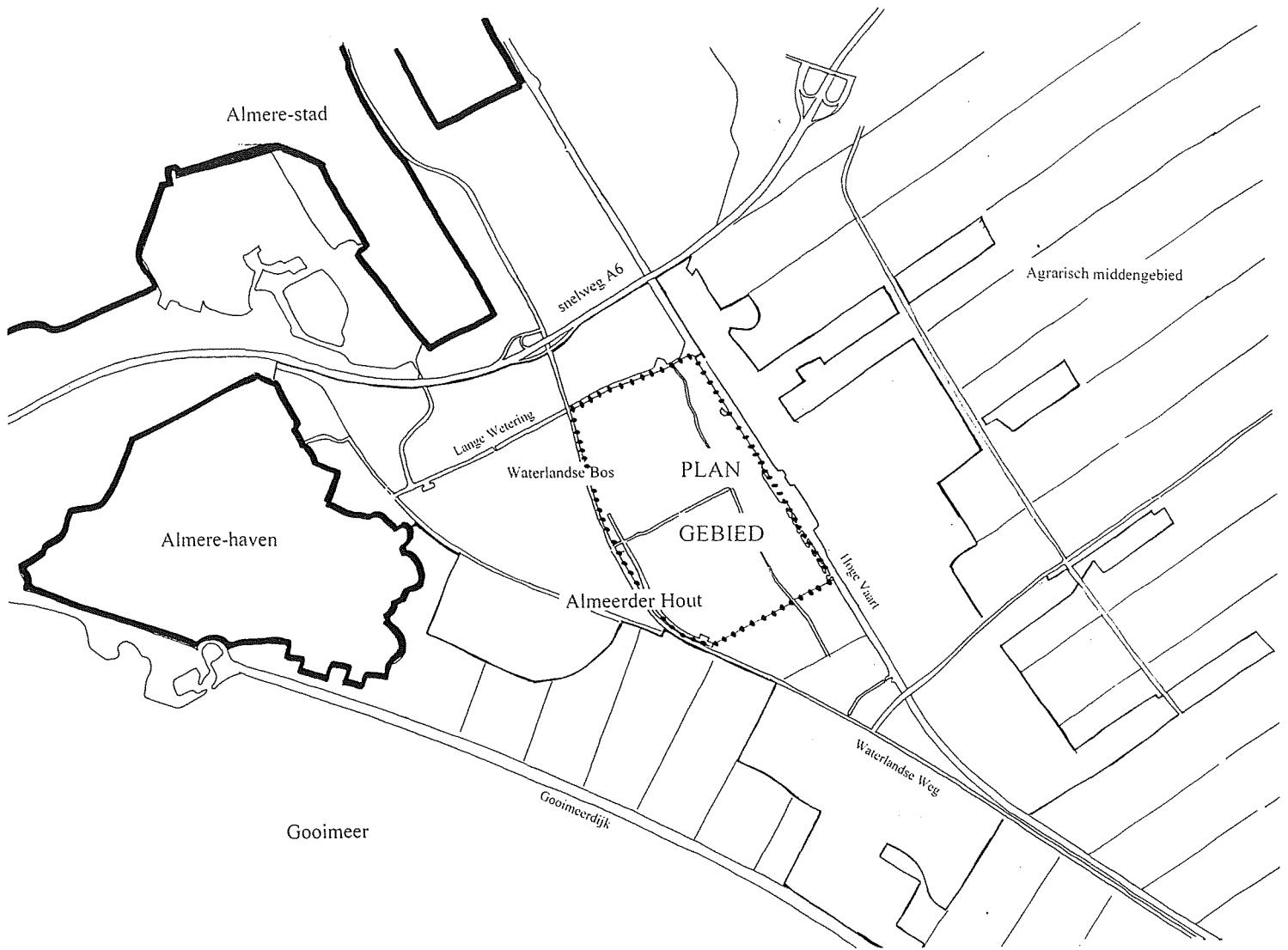
KEES HUND  
T & L  
ARCHITECT

Stapelweg  
1015 AB Amsterdam  
020 4304300



## INHOUD

1	INLEIDING	5
2	INVENTARISATIE	7
2.1	Ligging, begrenzing en context	7
2.3	Bodemgebruik	7
2.4	Ontsluiting	11
2.5	Ruimte/massa-patroon	12
3	PROGRAMMA VAN EISEN	13
4	OPLOSSINGSRICHTINGEN: MODELLEN	14
5	PLAN	16
5.1	Concept	19
5.2	Lanenstructuur	21
5.3	Waterhuishouding	23
5.4	De Kempphaanweg	25
5.5	De bosdelen	27
5.6	Nieuwe recreatieve elementen	27
5.7	Gewijzigde ontsluiting en recreatieve routes	27



figuur 1: grenzen plangebied en naamgeving

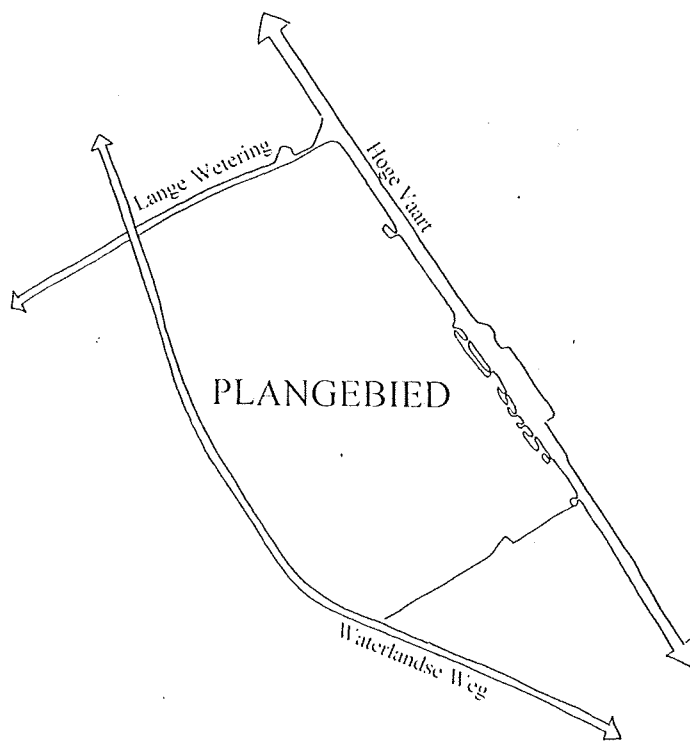
## 1 INLEIDING

Almere bestaat uit losse stadsdelen met daartussen een aantal grote en kleine bos-, natuur- en landbouwgebieden. Deze groene buitengebieden vormen de verbinding tussen het groen in de stad en het landelijke gebied. De groenstructuur van Almere bestaat uit drie niveaus. Op regionale schaal worden onderscheiden de grote bos- en natuurgebieden, zoals de Lepelaarplassen. Op interlokale schaal worden de parkbossen tussen de bebouwde, losse delen van Almere onderscheiden. Een voorbeeld van zo'n parkbos is de Buitenhout. Op lokale schaal worden de stadsparken, zoals het Beatrixpark, onderscheiden. De groengebieden die Almere rijk is, vormen een samenhangend geheel, waarbinnen een hoge, onderlinge differentiatie wordt nagestreefd. Tot de op interlokale schaal onderscheiden parkbossen tussen de stadsdelen behoort de Almeerder Hout. De Almeerderhout bestaat uit een groot aaneengesloten bosgebied aan de zuidoostkant van Almere. Het bosgebied wordt begrensd door Almere Haven aan de zuidwestkant, de snelweg A6 aan de noordwestkant en het grootschalige, agrarische middengebied van Zuidelijk Flevoland aan de noordoostkant. Aan de zuidkant loopt het bosgebied gedeeltelijk door tot aan de Gooimeerdijk. Tussen de beide uitlopers van het bos (het Waterlandse- en het Cirkelbos) is een open gebied gereserveerd voor een toekomstig te bouwen stadsdeel. Ten noordoosten van de Almeerderhout ligt het stedelijke reserveringsgebied voor Almere-Hout. Door deze toekomstige uitbreidingen van Almere zal de Almeerderhout steeds meer ingeklemd raken tussen bebouwingskernen. Mede hierdoor zal het vanuit de stad goed bereikbaar zijnde gebied onder een steeds grotere stedelijke invloed komen te staan. Het plangebied, het noordoostelijke deel van het Waterlandse bos, is een onderdeel van de Almeerderhout. Het bestaat uit bosvakken, lanen en open ruimten. Het bosgedeelte is opgezet als multifunctioneel bos (houtproductie, natuur en recreatie). De open ruimten zijn in gebruik voor agrarische doeleinden (eigendom en pacht).

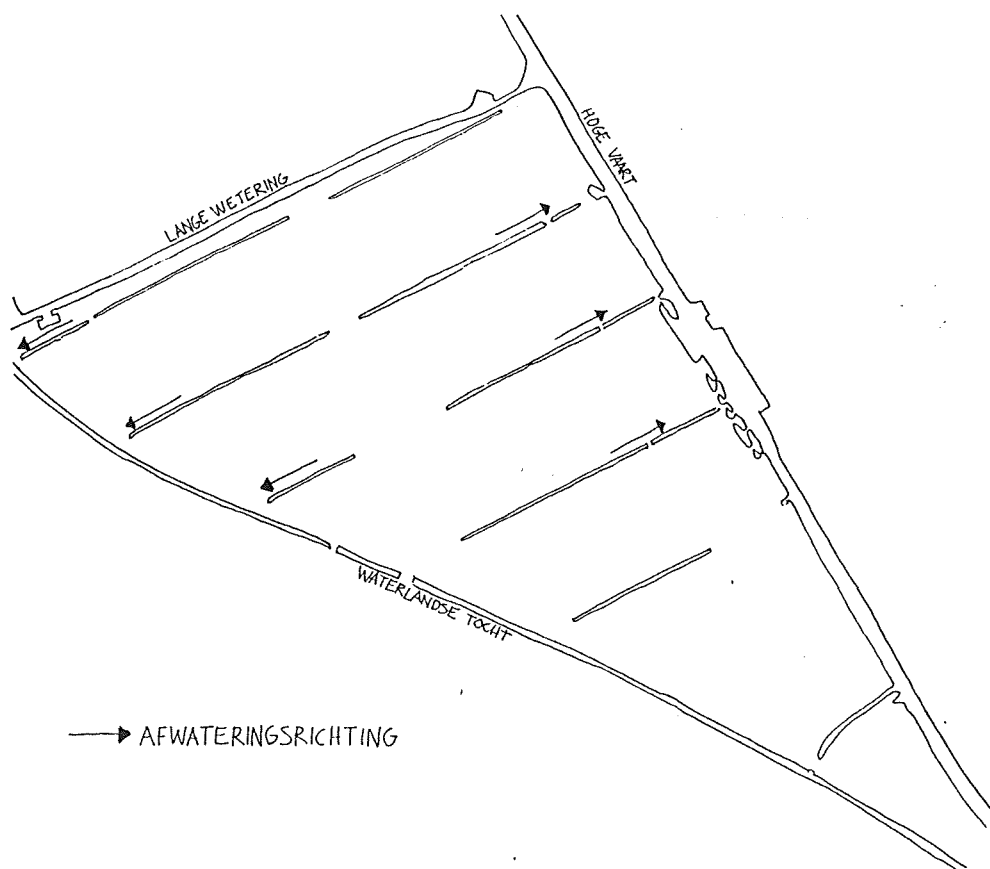
De groeiende behoefte naar mogelijkheden voor stedelijk medegebruik van dit gebied vereist een structuur die stand houdt tegen de stedelijke druk en waarin nieuwe functies ingepast kunnen worden.

Door Staatsbosbeheer is aan het bureau Kees Hund T. & L. Architect gevraagd een structuurvisie te geven voor de ontwikkeling van een deel van het Waterlandse bos, onderdeel van de Almeerderhout, met daarin het te ontwikkelen 'landgoed' De Kemphaan.

De voor u liggende Structuurvisie geeft een aantal mogelijke aanpassingen om het gebied te laten voldoen aan nieuwe (stedelijke) functies.



figuur 2: grenzen plangebied en naamgeving



figuur 3: waterhuishouding

## 2 INVENTARISATIE

### 2.1 Ligging, begrenzing en context

De Almeerderhout bestaat uit een groot aaneengesloten bosgebied, doorsneden door een aantal wegen en waterlopen. Deze infrastructurele werken vormen fysieke barrières die het bosgebied onder verdelen. De begrenzing van het bosdeel, waarvan het plangebied een onderdeel is, wordt door enkele van deze infrastructurele werken gevormd. Aan de noordwestzijde wordt het bosdeel begrensd door de Lange Wetering. Deze komt aan de oostkant uit in de Hoge Vaart die in de richting zuidoost>noordwest de oostgrens vormt van het Waterlandse bos. De zuidgrens bestaat uit de Waterlandse weg. Het gebied dat ingeklemd wordt door deze wegen en waterlopen beslaat een deel van het Waterlandse bos, het Cirkelbos en de vuilstortplaats Braambergen. Het gebied bestaat hoofdzakelijk uit bossen met voornamelijk gemengd loofhout, lanen en een aantal akkerbouwpercelen.

### 2.2 Bodem, waterhuishouding en hoogteligging

Het grootste gedeelte van de bodem van Zuidelijk Flevoland bestaat uit een dikke laag zware en vruchtbare grond. Langs de randen van de polder liggen afwijkende profielen. De bodem van de Almeerderhout bestaat uit een 1 tot 6 m. dikke laag zware klei op de pleistocene ondergrond. Het maaiveld ligt op ongeveer NAP -4.0 m. De bordvormige (Zuiderzee)bodem zorgt ervoor dat de hoogteligging van Het Waterlandse bos afneemt van zuid naar noord.

Het gebied wordt ontwaterd via dwarsslotsen op de Hoge Vaart (-5.20 m. NAP.). Het grondwaterpeil schommelt tussen 0.79 m. en 1.29 m. onder het maaiveld (grondwatertrap 6 en 7). Bij eventuele verdere inklinking van de bodem zal het grondwater ondieper komen te liggen. Hierbij worden geen ontwateringsproblemen verwacht.

### 2.3 Bodemgebruik

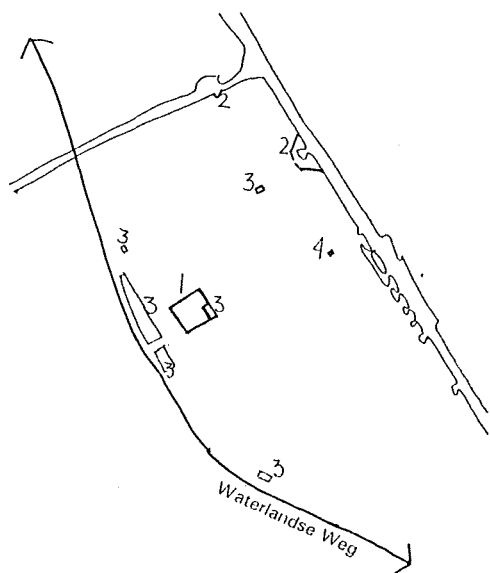
Het onderzoeksgebied kent een verscheidenheid aan vormen van gebruik.

-bosbeplanting/natuur

De oudste bossen in dit gebied zijn ingeplant in 1974, de jongste bossen dateren van 1991. De oudere bossen zijn oorspronkelijk opgezet als multifunctioneel, gericht op de houtproductie, de recreatie en natuur.

In de Ecologische Basisstructuur (ALMERE 2005) is de Hoge Vaart aangewezen als ecologische verbinding van water en oevers.

In het grondwaterbeschermingsplan is het waterlandse bos als grondwaterbeschermingsgebied aangegeven. In het gemeentelijke ecologische structuurplan is de Hoge Vaart aangewezen als



- 1 natuurkampeerterein
- 2 aanlegplaats
- 3 parkeergelegenheid
- 4 picknickplaats

figuur 4: bestaande recreatievoorzieningen plangebied

ecologische verbindingsmogelijkheid van water en oevers. Aan de kant van het Waterlandse bos zijn langs de oever van de Hoge vaart een aantal poelen gemaakt. De poelen staan grotendeels in open verbinding met de vaart.

Het Waterlandse bos is een loofbos en heeft een beplanting van voornamelijk populier, es, esdoorn, wilg, eik en beuk. Vooral de es en de populier bepalen het huidige beeld. Verder komen in de ondergroei een aantal soorten voor, waaronder els, hazelaar en meidoorn. De laanbeplantingen bestaan uit populier, es en wilg.

Verschillende boomsoorten zorgen voor opvallende verschillen in de kruid- en struiklaag. Diverse rassen en variëteiten van de populier laten dermate veel licht door dat een dicht begroeide struik- en kruidlaag is ontstaan met soorten als brandnetel en vlier. Hierbij vergeleken hebben bospercelen met es en esdoorn, die een veel dichtere bladerdak hebben, een relatief kale bodem.

Het huidige lanenstelsel in het Waterlandse bos kent een hiërarchie. De ruggegraat van dit stelsel wordt gevormd door het Michauxpad. Deze loopt in Noord-west > Zuid-oost richting door het plangebied, evenwijdig aan de Hoge Vaart. De laan bestaat uit een beplanting van afwisselend

2 x 2, 2 x 1 en 2 + 1 rijen populier. Aan deze ruggegraat zijn een aantal hiërarchisch ondergeschikte zijtakken (lanen) verbonden die, min of meer evenwijdig aan de Lange Wetering, het bosgebied tussen de Lange Wetering en de vuilstortplaats in vier gelijke delen opdelen. De beplanting van deze zijtakken bestaat uit een enkele rij populier, wilg of es,

2 rijen es aan 1 zijde of wilg en populier ( 1 rij ) aan weerszijden. Het Kempaanpad, een van de zijtakken, is in de huidige situatie de belangrijkste toegang tot het gebied vanaf de Kempaanweg en de lijn waarlangs de meeste activiteit binnen het gebied voorkomt.



#### -landbouw

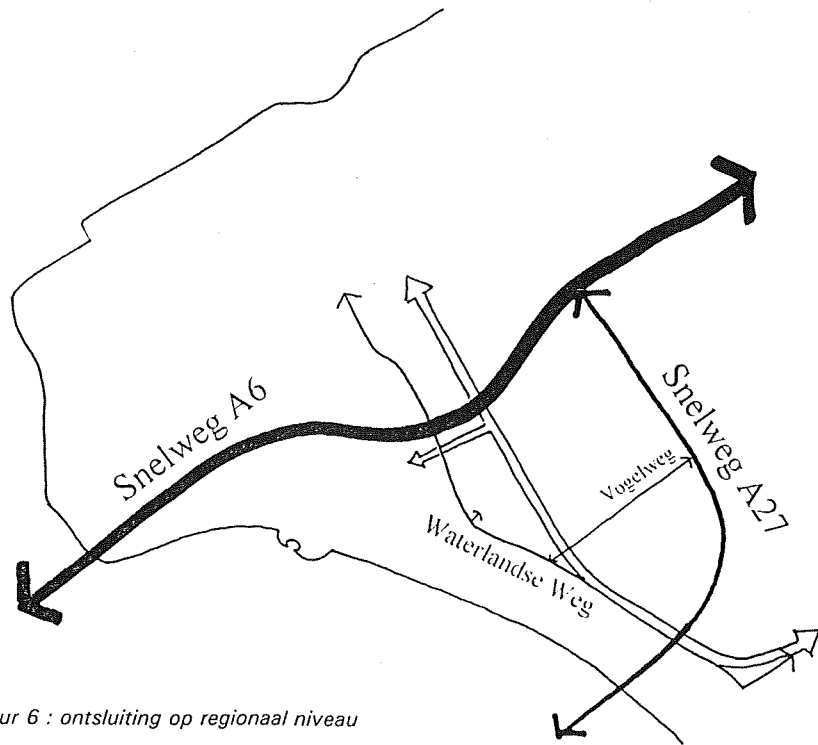
Een tweede vorm van gebruik in het gebied is de landbouw (akkerbouw). Een deel van de landbouwgrond is nog in het bezit van Domeinen en wordt voorlopig gebruikt door Rijks Waterstaat. Langs het Michauxpad ligt een boerderij waar akkerbouw wordt bedreven. Enkele kleinschalige, deels agrarische activiteiten (stadsboerderij) vinden we op het terrein bij De Kempiaan.

#### -recreatie

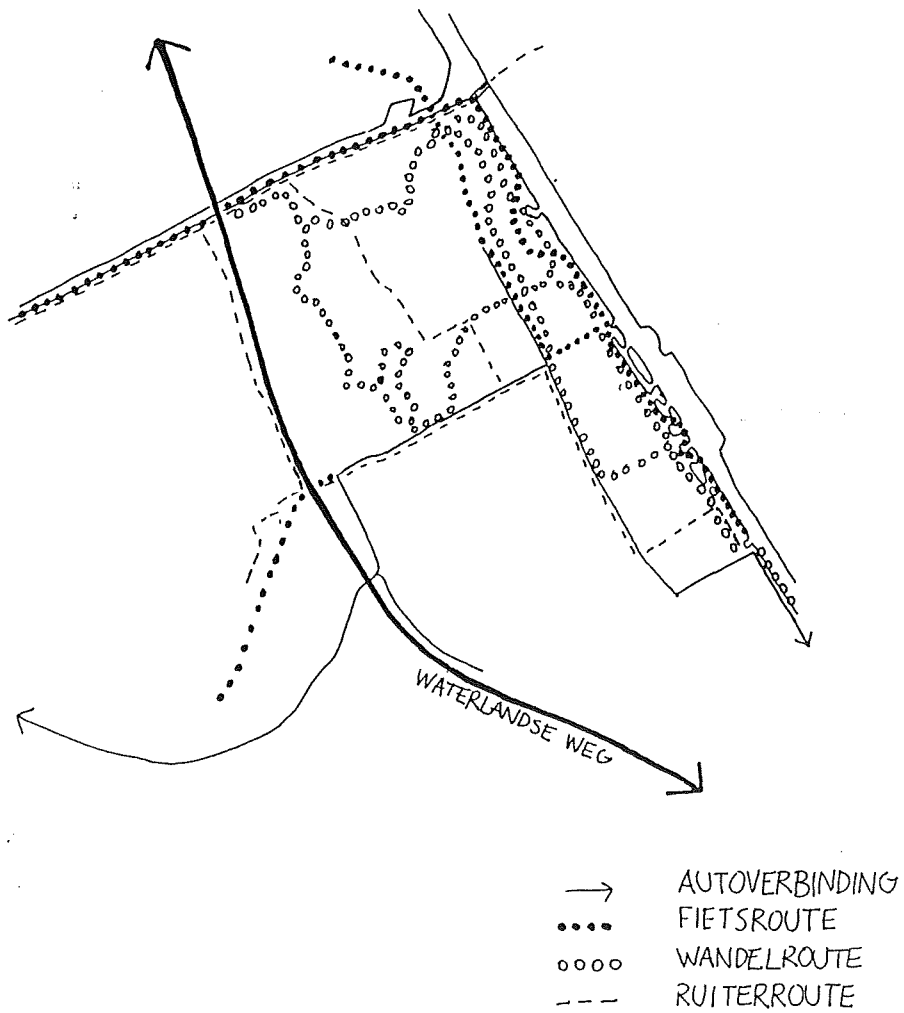
Zoals gezegd is de Almeerderhout gericht op stedelijk (mede-) gebruik. Tot dit medegebruik behoort onder meer de recreatie. Het gebied kent mogelijkheden voor diverse vormen van extensieve recreatie. Door het gebied lopen padensystemen voor fietsers, wandelaars en ruiters (stille dagrecreatie). Ook bevat het gebied een natuurkampeerterrein (SBB) en een dagkampeerterrein bij de Hoge Vaart in de hoek met de Vogelweg. Langs het Michauxpad zijn enkele picknickplaatsen gelegd. Voor de waterrecreatie heeft het gebied enkele voorzieningen. Aan de Lange Wetering en de Hoge Vaart zijn aanlegmogelijkheden gemaakt voor jachten en roeiboten.

#### -vuilstort

Tussen het Waterlandse Bos en het Cirkelbos is een gebied in gebruik als vuilstortplaats. Het gebied vormt een fysieke barrière tussen beide bossen. De bezoeker wordt langs de noordoostkant van de stort geleid. De verwachting is dat over enkele jaren gestopt wordt met vuilstorten. Voor het gebied zal dan mogelijk een andere gebruiksvorm gevonden kunnen worden, aansluitend op de ontwikkelingen van natuur en recreatief medegebruik in de rest van het gebied. Hierbij valt te denken aan een heuvelachtig landschap met ruigtevegetatie waarin diverse vormen van recreatie mogelijk zijn.



figuur 6 : ontsluiting op regionaal niveau



figuur 7: ontsluiting plangebied

-bebouwing

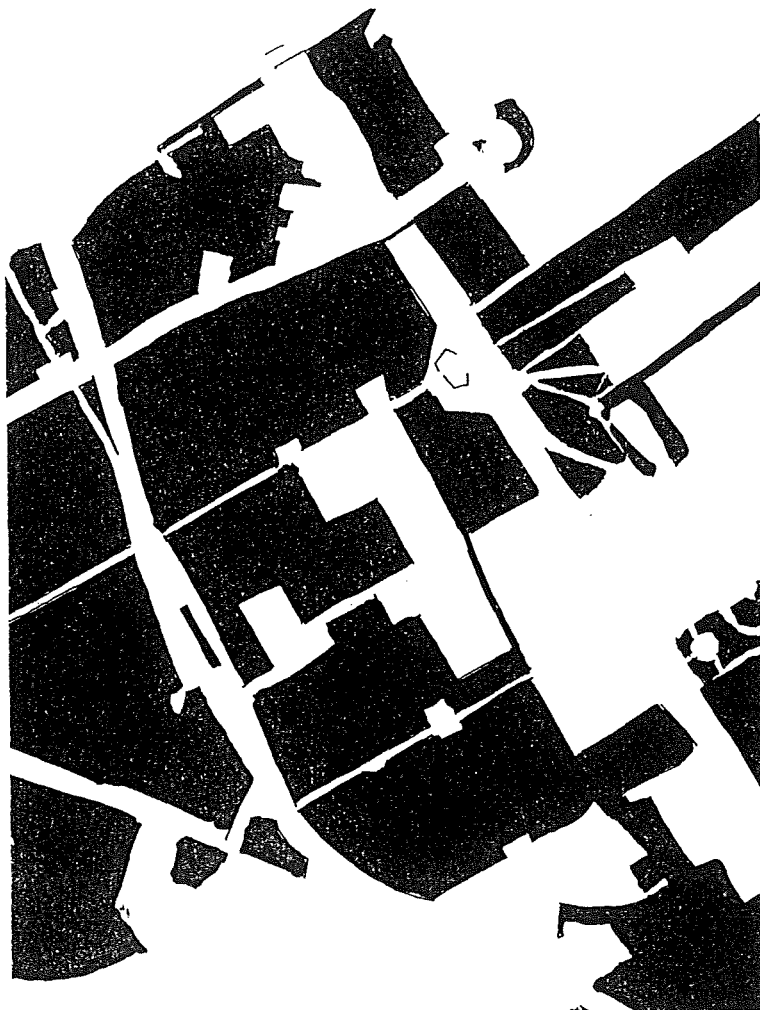
Bebouwing ontbreekt vrijwel geheel in het Waterlandse Bos. Langs de Kempphaanweg ligt een concentratie van vestigingen. Zoals het terrein van de Kempphaan, met de Stichting Aap en het kantoor van de Nederlandse Bond van Volkstuinders. De verwachting is dat er in de komende jaren een uitbreiding van gebouwde vestigingen zal zijn. Een vestiging van Staatsbosbeheer en een natuurkampeerterrein liggen aan het Kempphaanpad. Aan het eind van het Kempphaanpad langs het Michauxpad ligt een boerderij met enkele bedrijfsgebouwen.

In de Lange Wetering liggen aan de noordwestzijde een aantal woonboten.

In het Stadsplan Almere 2005 wordt een deel van de Almeerderhout, tussen de Lange Wetering en de A6 alsmede een deel van vuilstortplaats Braambergen, aangegeven als landschapsontwikkelingszone. Een landschapsontwikkelingszone bestaat uit op aantrekkelijke wijze landschappelijk 'aangeklede' langzaamverkeersverbindingen. Deze gebieden trekken zo de hoogste ontwikkelingsaandacht en gebruiksintensiteit (uit: stadsplan Almere 2005). Dit biedt afwisseling, toegankelijkheid en samenhang en spaart de omliggende bos- en natuurgebieden. Het is in deze zone, aldus het Stadsplan Almere 2005, waar de eerste attractieve vestigingen en publiekstrekkende voorziening en worden gesitueerd.

#### 2.4 Ontsluiting

Het gebied is van diverse kanten goed te bereiken. Met de auto is het gebied vanaf de A6 en vanuit Almere bereikbaar via de Waterlandse weg. De Waterlandse weg is tevens de verbinding met de overige delen van Flevoland. Daarnaast is de Waterlandse Weg een belangrijke schakel in de verbinding tussen Flevoland en het 'oude land'. Vanaf Almere-Stad en Almere-Haven lopen fietspaden naar het plangebied. Ook is het gebied door fietspaden verbonden met het Cirkelbos en de rest van de Almeerderhout. Langs de Vogelweg loopt een fietspad dat het gebied met de rest van Zuidelijk Flevoland verbindt. Binnen het gebied ligt een systeem van ruiter-, wandel- en fietspaden. In het gebied zelf wordt de auto een beperkte bewegingsvrijheid gegeven. Toegankelijk zijn het Kempphaanpad, een deel van het Michauxpad en de Groenlingweg. Zoals gezegd wordt het gebied voor een deel begrensd door twee waterwegen; de Lange Wetering en de Hoge Vaart. Deze zijn belangrijk voor de recreatievaart en zijn een kenmerkend landschappelijk element van drooggelegd gebied.



*figuur 7: Ruimte/massa-patroon*

## 2.5 Ruimte/massa-patroon

Het ruimtelijke patroon in het Waterlandse Bos wordt bepaald door de ruimtevormende, opgaande elementen. Deze bestaan vrijwel geheel uit bos- en laanbeplantingen. De voornaamste ruimtes die zo worden gevormd zijn de landbouwkavels, gelegen aan weerszijden van het Michauxpad. Dit landbouwgebied ligt uitgespaard tussen de bospercelen waarbij de ruimte geleed wordt door de opgaande beplanting van het Michauxpad en enkele dwarslanen. Andere grote langwerpige ruimtes in het gebied worden gevormd door de Lange Wetering, de Hoge Vaart en de Waterlandse Weg. Een groot autonoom gebied in de Almeerderhout wordt gevormd door de vuilstortplaats. Binnen dit afgesloten gebied werken opgebrachte grondlichamen ruimtevormend.

Het bos wordt ruimtelijk verdeeld in vakken door het patroon van sloten (met beheerstroken) dwars op de Hoge Vaart. Tevens ontstaan (tijdelijk) open ruimten door kapvlaktes en enkele onbeplant gehouden vakken tussen de bospercelen, de zogenaamde wildakkers.

### 3 PROGRAMMA VAN EISEN

Het plangebied, het oostelijke deel van het Waterlandse Bos, blijft een bosgebied als onderdeel van de Almeerderhout. De functie van het bos is naast houtproductie en natuur gericht op recreatief medegebruik.

Om de differentiatie te vergroten moeten de ecologische waarden van in het gebied, zowel de 'droge' natuur (bossen) als de 'natte' natuur (vaart, oevers en poelen), vergroot worden door verschillen in droogligging en variatie in beplanting.

Het plangebied moet een structuur krijgen die duurzaam is en die stand houdt bij stedelijke ontwikkelingen, waarin toekomstige functies ingepast kunnen worden.

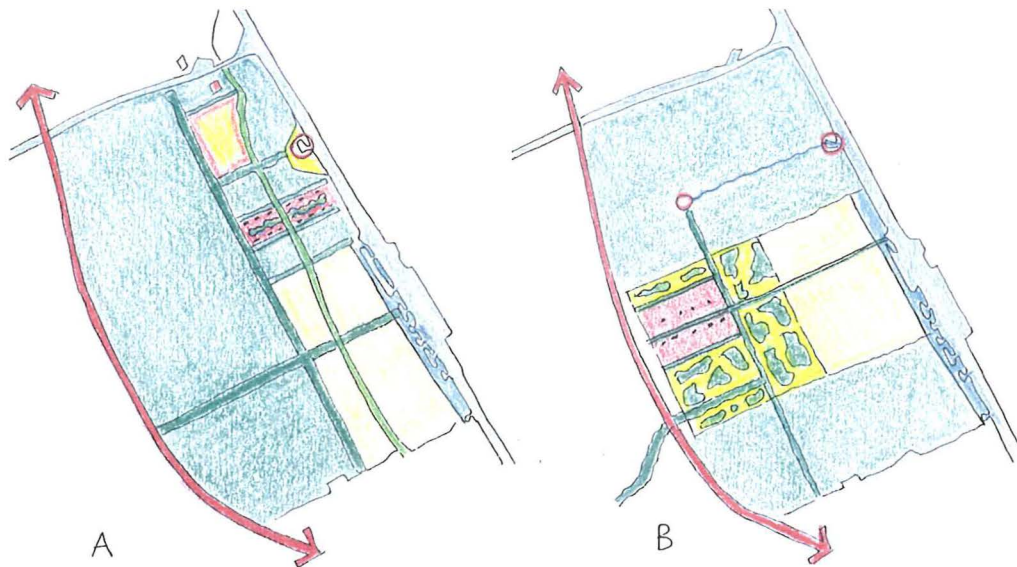
Door een duidelijke zonering in de nieuwe structuur moet de landschappelijke diversiteit vergroot worden. Hierbij moet gedacht worden aan verschillende karakters zoals meer natuurlijke delen en meer cultureel karakter, droge en natte natuur, open en dichte delen, reliëf etc. Verder moet worden gedacht aan het versterken van de ruimtelijke opbouw, vormgeven van wegen en paden en het verduidelijken van de hiërarchische opbouw van de lanenstructuur.

De Hoge Vaart is een belangrijk landschappelijk element van de polder en dient zeer duidelijk herkenbaar te blijven.

Het cultureel karakter binnen het gebied kan versterkt worden door het ontwikkelen van het landgoed- 'landgoed De Kemp-haan'. Een landgoed kan beschouwd worden als een ruimtelijk en economisch samenhangend geheel van antropogene (mense-lijke activiteit) functies (wegen, wonen, bedrijfsgebouwen, kantoren en recreatieve voorzieningen), bouwlanden en weiden, bossen, houtwallen en natuurgebieden.

Er dient een geschikt kader geschapen te worden voor de inpassing van bestaande en nog te realiseren vestigingen (onder andere kantoren).

Het recreatief functioneren dient vergroot te worden door het traceren van doorgaande en rondgaande fiets-, wandel-, en ruiterspaden door delen met een afwisselend karakter.



figuur 8: modellen

#### 4 OPLOSSINGSRICHTINGEN:MODELLEN

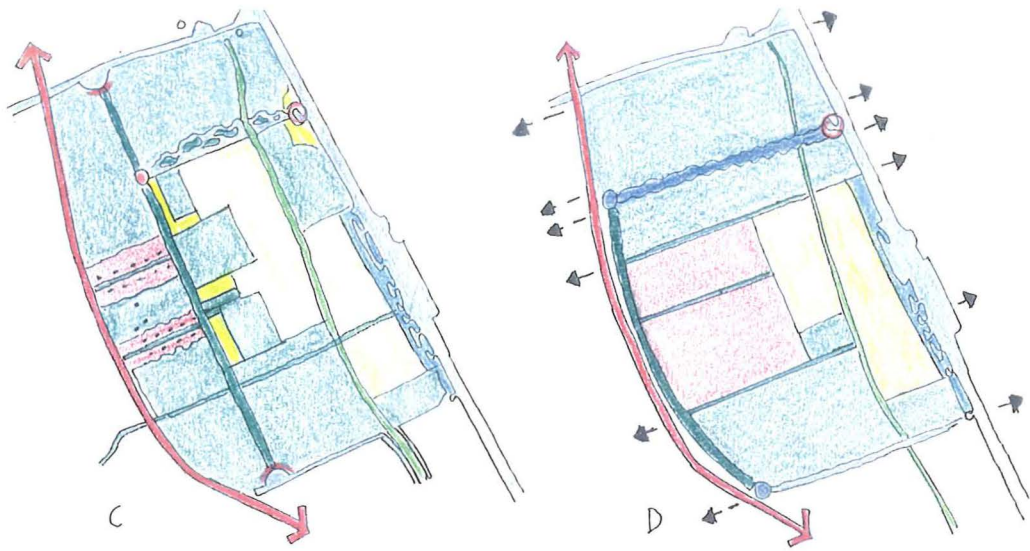
Naar aanleiding van de conclusies uit de analyse en het programma van eisen is een visie over het gebied gevormd, uitmondend in een aantal modellen met ruimtelijke en functionele concepten.

De oplossingsrichtingen zijn onder te verdelen aan de hand van:

- de zonering van intensiever en extensiever gebruikte delen,
- de bepalende hoofdrichting van de lanenstructuur.

Hieruit zijn vier verschillende modellen geëxtraheerd aan de hand waarvan vier verschillende oplossingsprincipes worden toegelicht.

- A: Het landgoed is georiënteerd op de Hoge Vaart. Het meest intensief gebruikte deel, de bebouwing van het landgoed, is in dit voorstel aan de noordoostkant van het plangebied bij de Hoge Vaart gesitueerd. Het intensievere deel van het landgoed is verbonden aan het Michauxpad. Het idee hierachter is het beeld dat we van een landgoed hebben. De Hoge Vaart kan een positieve bijdrage leveren aan de beleving van het gebied als een landgoed. Het nadeel van de plaatsing van het intensievere deel op deze plek is de wat anonieme ligging. Ook met de bouw van Almere-Hout kan het nog zeer lang duren voordat het landgoed een centrale ligging krijgt.
- B: Het intensieve deel (met daarin o.a. de gebouwde vestigingen) is georiënteerd op de Waterlandse Weg. De ligging van het meest intensieve deel van het landgoed is in dit model aan de zijde van de Kemphaanweg bij het Kemphaanpad gesitueerd. Op deze manier krijgt het landgoed een voorname, centrale ligging in het gebied. Het landgoed is duidelijk te herkennen vanaf de Waterlandse Weg. Voor de ontsluiting van het landgoed is deze plaats geschikter dan de lokatie bij de Hoge Vaart. Een directe (visuele) verbinding tussen het meest



figuur 9: modellen

dynamische deel van het landgoed en de Hoge Vaart is niet mogelijk.

- C: De lanenstructuur heeft in dit model een duidelijke hiërarchische opbouw, waarbij de hoofdrichting evenwijdig is aan die van de Hoge Vaart. Aan de zuidwestkant van de bestaande (populieren)laan langs het Michauxpad wordt een nieuwe structuur-bepalende laan geïntroduceerd. Deze laan heeft een cultureel en monumentaal karakter (beuk, plataan), in tegenstelling tot het Michauxpad dat met populier een landelijk en meer natuurlijk karakter heeft. Het gebied krijgt een duidelijke 'voor' en 'achterkant'. De 'voorkant' van het landgoed is gericht naar de Waterlandse weg. De 'achterkant' is gericht naar de Hoge Vaart. Haaks op de beide lanen worden in dit model lanen van de tweede orde voorgesteld. Via deze lanen worden de verschillende delen van het landgoed bereikt. Het meest dynamische deel van het landgoed ligt aan een laan van tweede orde, aan de 'voorkant' van het landgoed, georiënteerd op de Waterlandse weg. Een nadeel van dit model is de ontsluiting. De delen van het gebied zijn niet rechtstreeks te bereiken vanaf de Waterlandse Weg.
- D: In dit model wordt de huidige Kemphaanweg aangegrepen als laan van de hoogste orde. De weg wordt verlengd in noordwestelijke richting. Met laanbeplanting krijgt de weg een cultureel karakter. Dwars op deze 'voorkant', de Kemphaanweg, worden een aantal lanen van tweede orde gelegd. Deze lanen hebben een richting evenwijdig aan het Kemphaanpad en de bestaande sloten met beheerpaden in het Waterlandse Bos. Vanaf deze lanen wordt de rest van het landgoed bereikt. Het gebied is opgebouwd uit een aantal stroken met verschillend karakter en dynamiek. Elk deel kan vanaf de Kemphaanweg direct bereikt worden.






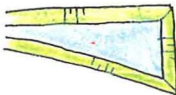







Uit de verschillende oplossingsrichtingen is een keuze gemaakt. Op basis van deze keuze is een structuurplan voor het gebied gemaakt. Voor het structuurplan is gekozen voor een combinatie van de modellen B en D. In het plan zal deze keuze worden toegelicht alsmede de verdere uitwerking.



noordzijde					
oostzijde					
zuidzijde					
westzijde					
1:1000					
bestuurder	Staatstbosbeheer				
project	Kemphaan				
ontwerper	Ontwerp				
schaal	1:1000	bladzijde	A 3	teken	datum
keeps Huid	T & I architect				Amsterdam
Siegel 42	1075 AB	Amsterdam	tel 020-4204208	fax 020-4203867	



## Legenda

	bos
	boom
	laan
	bijzondere beplanting
	weg
	water
	gras
	bouwland
	bebouwing
	grondlichaam
	riet, plas/dras oever
	aanlegplaats
	amphitheater

figuur 10 en figuur 11: plan en legenda



figuur 12: de Almeerder Hout



figuur 13: zonering Almeerder Hout vanuit de Kempphaan

## 5 PLAN

### 5.1 Concept

Op verschillende schaalniveaus zijn in en rond Almere groengebieden te onderscheiden met een zeer verschillend karakter. De Noorderplassen, bijvoorbeeld, hebben een karakter dat zeer verschilt van die van de Pampushout. Zo kunnen de Noorderplassen worden omschreven als natte natuur, onderdeel van de EHS met een zeer extensief recreatief gebruik, terwijl Pampushout een groengebied is dat in de toekomst ingeklemd zal zijn tussen woongebieden met een op recreatie en sport gericht programma.

Binnen het geheel van groene gebieden in en rond Almere neemt de Almeerderhout wat betreft zijn karakter een aparte plaats in. De Almeerderhout vormt het grootste, aaneengesloten bosgebied van Almere en bestaat uit een aantal aan elkaar grenzende bosdelen. Tot deze bosdelen behoort het Waterlandse Bos. Het plangebied bestaat uit het oostelijke gedeelte van het Waterlandse Bos.

In de huidige situatie wordt de Almeerderhout aan de west- en de noordwestzijde begrensd door stadsdelen van Almere. Aan de zuidwest- en de noordoost-zijde van het bosgebied zullen toekomstige stadsuitbreidingen plaatsvinden. Als gevolg van deze uitbreidingen zal de Almeerderhout, omringd door stedelijk gebied, een centrale ligging krijgen. Door deze ontwikkelingen zal de stedelijke druk op het gebied toenemen.

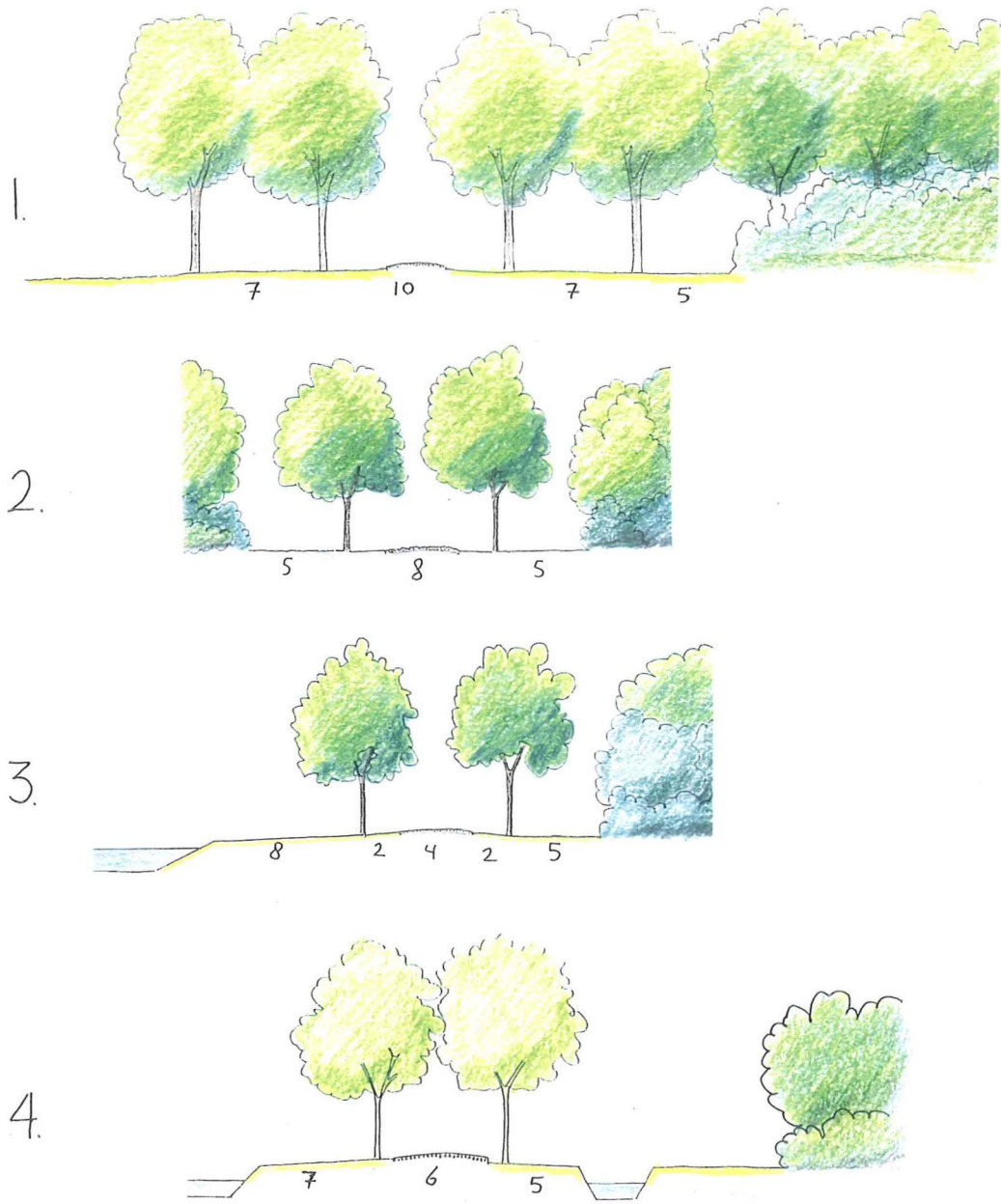
Door de vele doorsnijdingen (A6, Hoge Vaart, Lange Wetering) ontstaat een zonerings van intensieve en extensieve delen in het bosgebied.

De buitenste delen kennen de hoogste gebruiksintensiteit. Deze is lager aan de andere zijde van de barrière, meer naar het midden van het gebied.

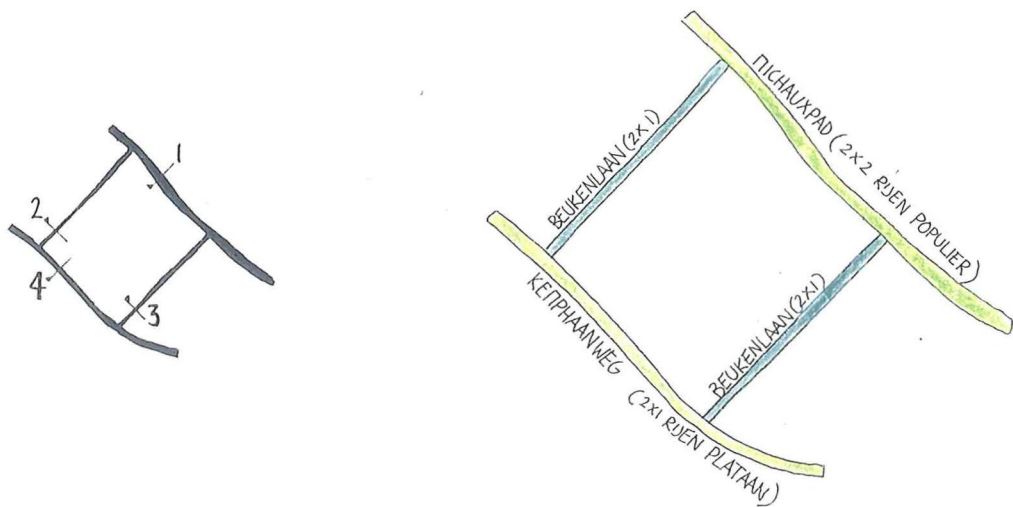
Door de ligging van de Kemphaan en de auto-ontsluiting, in het midden van het plangebied is een zone te onderscheiden waar het stedelijk medegebruik intensiever is dan in de zone daar omheen. Het terrein is geconcentreerd rond het Kemphaanpad en bevat een aantal gebouwde vestigingen (stichting Aap, StaatsBosbeheer, Volkstuindersbond).

In de delen van het plangebied om de Kemphaan heen verandert het karakter van het landschap geleidelijk van het meest cultureel, in de buurt van de Kemphaan, naar het meest natuurlijk, in het midden van de grote aaneengesloten bosdelen en bij de paaiplaatsenstrook langs de Hoge Vaart. Vanaf deze meest natuurlijke gedeelten verandert het karakter van de bosdelen in de richting van de randen van de Almeerderhout weer geleidelijk. Het bosgebied aan de rand, grenzend aan de stadsdelen krijgt een meer cultureel karakter.

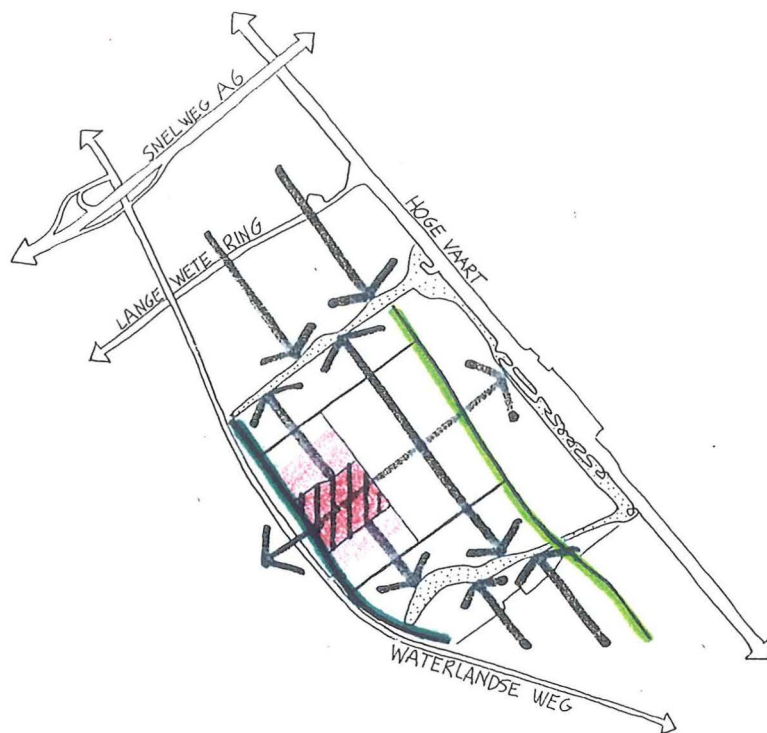
In de toekomstige situatie wordt het intensiever gebruikte, culturele deel van het plangebied, de Kemphaan, uitgebreid. Als gevolg hiervan zal de stedelijke druk op het gebied gaan toenemen.



figuur 14: doorsnedes lanen



figuur 15: de lanenstructuur



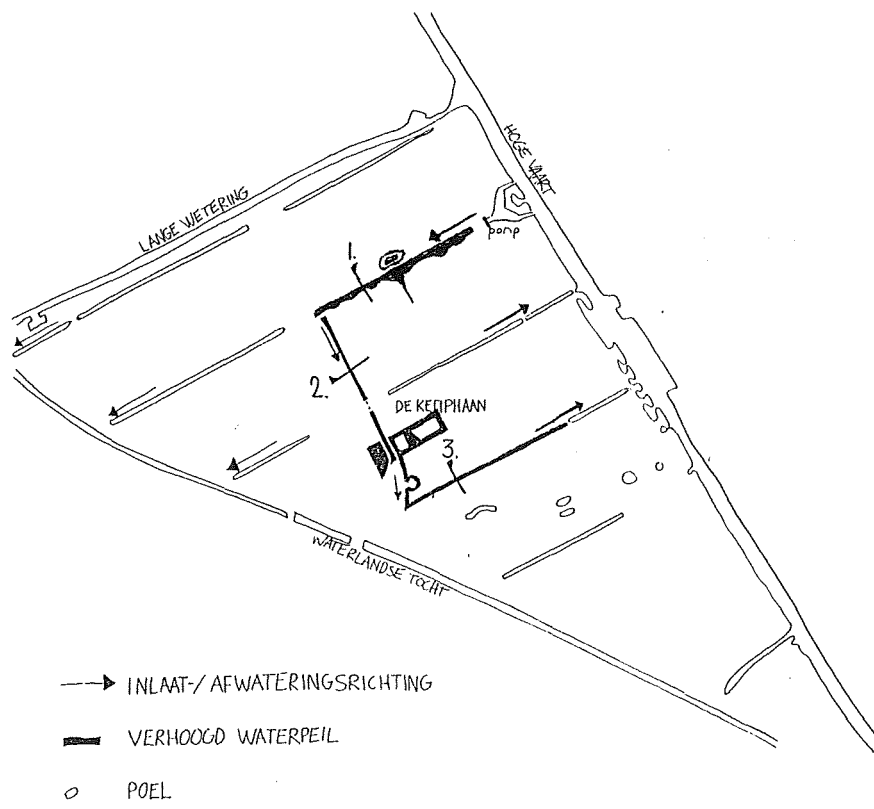
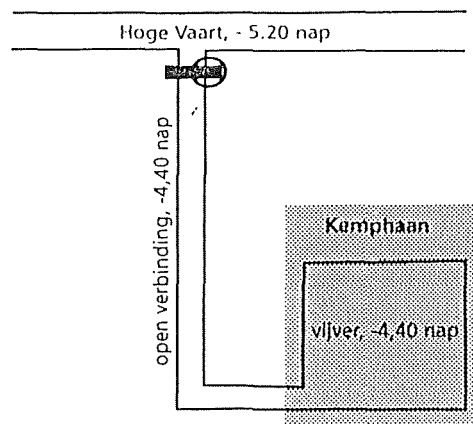
figuur 16: voorgestelde hoofdstructuur plangebied

## 5.2 Lanenstructuur

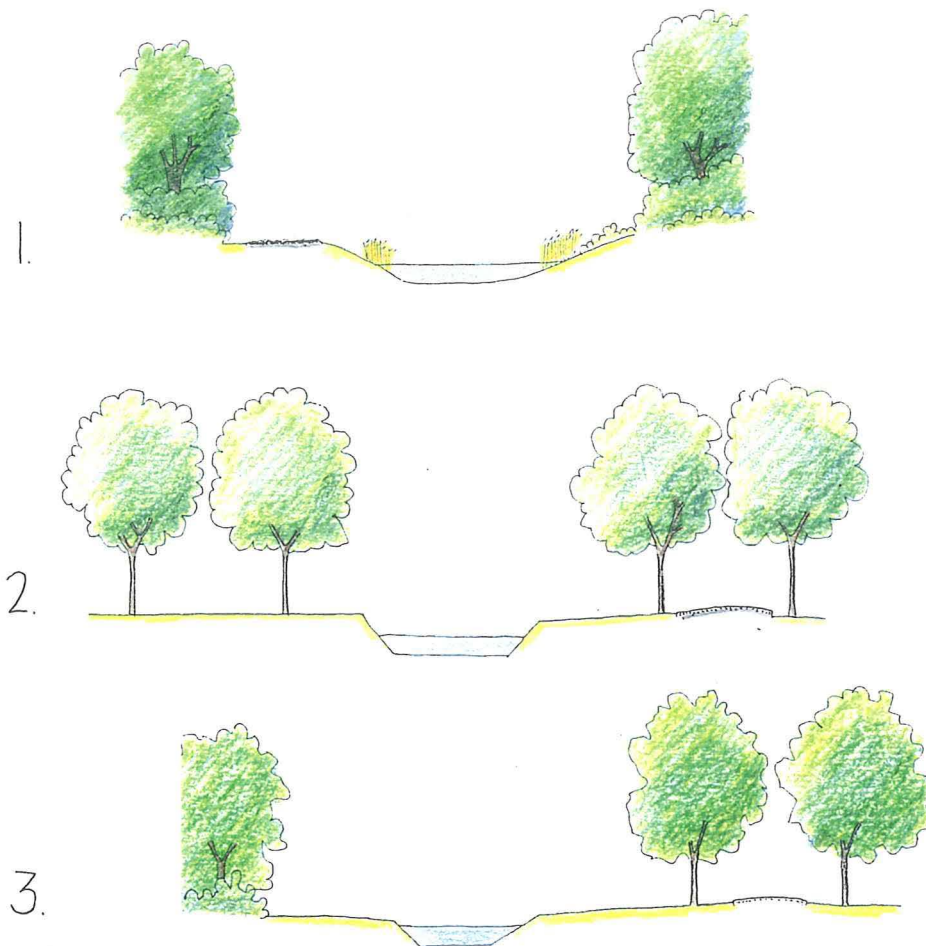
De in de Almeerderhout aanwezige gradiënt van delen met een meer cultureel karakter naar delen met een extensief, natuurlijk karakter vormt de aanleiding voor een nieuwe structuur in het plangebied. Zoals gezegd is voor deze structuur gekozen voor een combinatie van de modellen B en D.

De Kemphaanweg wordt met laanbeplanting de drager van het landschap. Door te kiezen voor een beplanting met plataan, krijgt de laan een zeer cultureel karakter. Deze laan is de tegenpool van de natuur ontwikkeling langs de Hoge Vaart. Door deze polariteit ontstaat de hoofdzonering in het gebied.

Dwars op de monumentale laan worden zijlanen (beuk) geplaatst. Deze nieuwe lanen verbinden de culturele Kemphaanweg, de voorkant van het landgoed, met het meer landelijke Michauxpad. Door de lanen wordt het landgoed verdeeld in bosdelen, met een richting min of meer loodrecht op de Hoge Vaart. Onderling varieert het karakter tussen deze bosdelen/stroken van cultureel tot natuurlijk. Deze variaties worden versterkt door binnen elke strook eveneens delen met een meer natuurlijk karakter en delen met een meer cultureel karakter te maken. Zo ontstaan gradiënten in het gebied zowel min of meer evenwijdig aan als loodrecht op de Hoge Vaart. Vanaf het centrale en meest intensieve deel verandert het karakter van het landschap in de richting van de natuurlijkste delen van het landgoed. De poelenstrook (paaiplaatsen) bij de Hoge Vaart kan worden beschouwd als het meest natuurlijke deel en de achterkant van het landgoed.



figuur 17: waterhuishouding

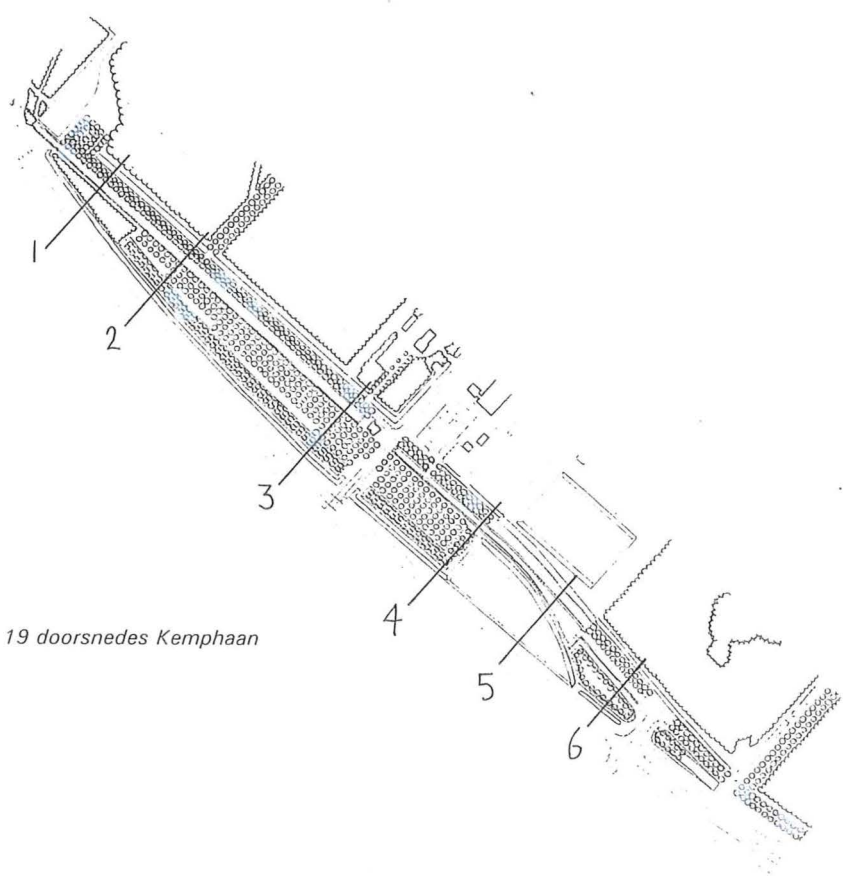
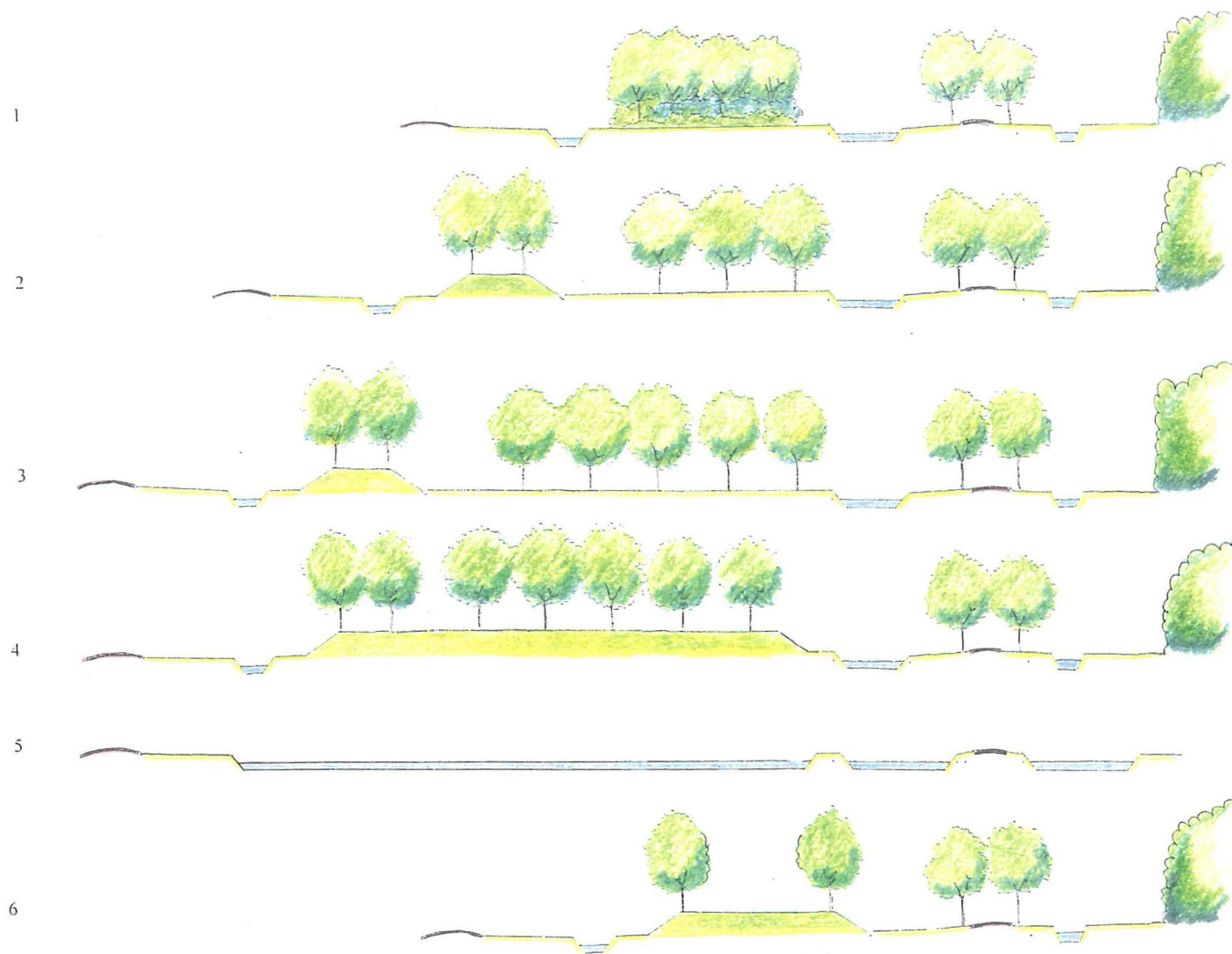


figuur 18: doorsnedes waterlopen

### 5.3 Waterhuishouding

In het voorstel voor het landgoed zal de waterhuishouding veranderen. Vanuit de Hoge Vaart wordt bij de aanlegplaats water gepompt om het waterpeil in een deel van het landgoed met 0,80 m. te verhogen. Het water wordt gebruikt om in een aantal delen de verschillende sferen (natuurlijk en cultureel) te versterken. Het water wordt door een grillig uitgegraven waterloop geleid, waar het water het natuurlijke karakter versterkt. Hierna bereikt het water een strak kanaal, evenwijdig aan de Kemphaanweg. Het water in het 7 m. brede, formele kanaal naast de laan geeft dit deel van het landgoed een zeer cultureel karakter. Het meest culturele karakter bevindt zich in het terrein rond de Kemphaan. Het karakter van dit gedeelte wordt versterkt door het plaatsen van een waterpartij met daarin het culturele centrum op een eiland. Via een waterloop, evenwijdig aan de Kemphaanweg ten zuidoosten van de Kemphaan wordt het water weer afgevoerd. Door een kanaal naast de beukenlaan aan de zuidoostkant van de Kemphaan wordt het water in de richting van de Hoge Vaart geleid. Bij het Michauxpad wordt het water via een stuw in een afwateringssloot van de omliggende landbouwgronden geleid.

Midden in het grote bosdeel aan de zuidoostkant van het landgoed worden een aantal poelen voorgesteld om het natuurlijke karakter van dit bosdeel te versterken.



figuur: 19 doorsnedes Kemphaan



#### 5.4. De Kempphaanweg

De Kempphaanweg wordt zoals gezegd de entree van het stadslandgoed. De weg wordt in noordwestelijke richting verlengd en van een laan (plataan) voorzien. Hierdoor ontstaat een drager waaraan een groot deel van het landgoed is opgehangen.

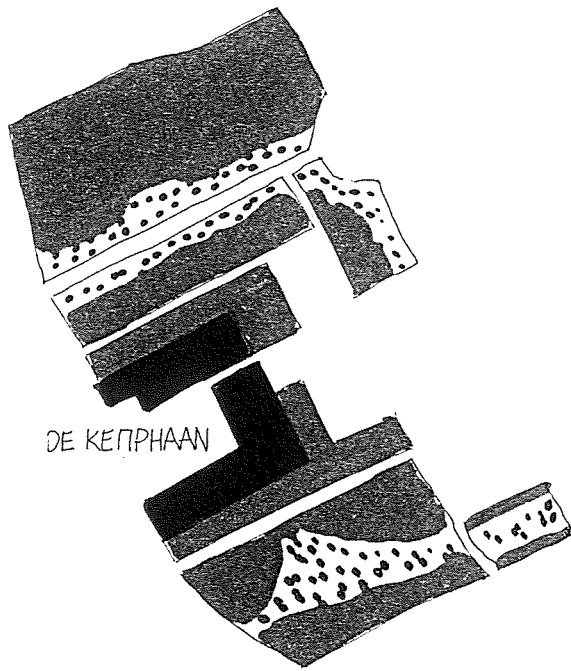
Het meest cultureelrijke gedeelte van het landgoed wordt gevormd door het terrein rond het centrale gebouw, ten zuiden van het terrein rond de Kempphaan. Dit gebouw vormt het gezicht van het landgoed. Om het centrale gebouw te accentueren, wordt voor het gebied tussen de Kempphaanweg en de Waterlandse Weg een waterpartij voorgesteld.

Het water in het gebied ligt ongeveer 1,50 m. onder het maaiveld. Om het water bij het centrale gebouw duidelijker zichtbaar te maken, is besloten om het water 0,80 m. op te zetten. Hiervoor wordt water gepompt vanuit de Hoge Vaart en via een open verbinding naar de vijver van het centrale gebouw gevoerd. De wateraanvoer loopt langs de Kempphaanweg in een kanaal dat de monumentaliteit van de landschappelijke drager versterkt.

Langs de Waterlandse Weg wordt in het gebied een grondwal gelegd, om het gebied rond de Kempphaan te markeren. Op de hoogte van de vijver van het centrale gebouw wordt de grondwal onderbroken. Door deze onderbreking wordt het zicht op het centrale gebouw geaccentueerd. De wal is beplant met een dubbele bomenrij (eik).

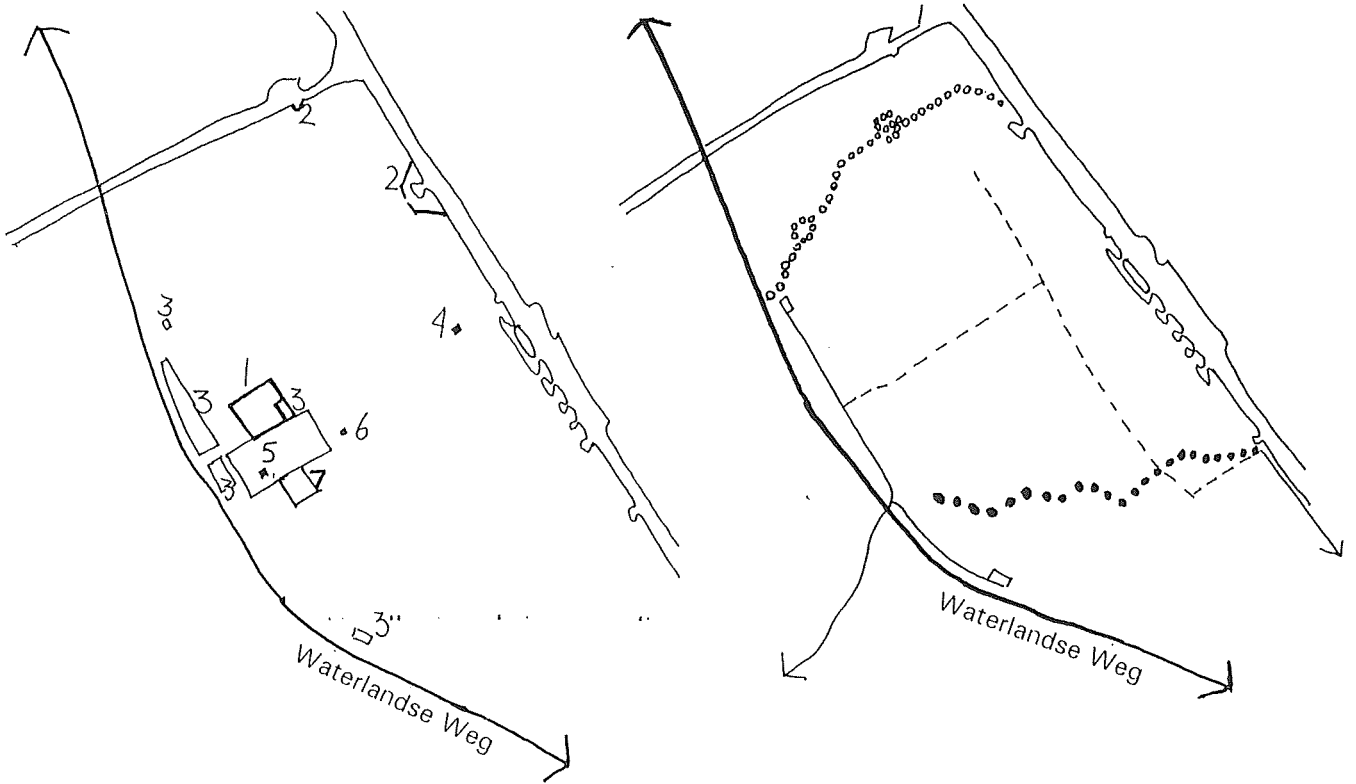
Tussen de grondwal en de Kempphaanweg worden bomenrijen geplaatst op een plantafstand van 7X7 zodat hier naar behoefte onder geparkeerd kan worden.

De grondwal zal de geluidsoverlast van de Waterlandse Weg in het bosgebied op de hoogte van het natuurkampeerterrein verminderen en het parkeren camoufleren.



DE KEPPHAAAN

figuur 20: zonering dynamiek bosdelen



- 1 natuurkampeerterrein
- 2 aanlegplaats
- 3 parkeergelegenheid
- 4 picknickplaats
- 5 centrale gebouw
- 6 amphitheater
- 7 recreatie-/manifestatierrein

- /— gewijzigde autoverbinding
- - - - utilitair autoverkeer
- o o o o wandelroute
- fietsroute

figuur 21: recreatieve elementen & nieuwe ontsluiting en routes

## 5.5 De bosdelen

Zoals gezegd worden in het landgoed verschillen tussen extensiever gebruikte, meer natuurlijke delen en intensiever gebruikte, culturele delen verduidelijkt. De meest intensief gebruikte bosdelen bevinden zich tussen de beide beuklanen, bij het terrein rond de Kemphaan. De uitloop vanuit het culturele centrum is hier het grootst. In deze bosdelen kunnen zowel extensieve vormen van medegebruik (natuurkampeerterrein, manifestatieterrein) als extensieve agrarische functies (agroforestry-terrein en koeien in het bos) plaatsvinden. Ook kan gedacht worden aan een arboretum. De bosdelen direkt grenzend aan het intensieve binnenste kunnen worden beschouwd als overgangsgebied. Het medegebruik neemt hier geleidelijk af, waardoor het karakter extensiever en natuurlijker wordt. Eén van de meest natuurlijke delen van het landgoed bevindt zich in het midden van het grote bosvak aan de zuidoostkant van het landgoed. Het gedeelte aan de noordwestkant van het landgoed is te beschouwen als een neutraal bosdeel.

## 5.6 Nieuwe recreatieve elementen

In het landgoed worden een aantal nieuwe recreatieve elementen voorgesteld. Op het terrein rond de Kemphaan wordt een gebouw geplaatst waarin een horecagelegenheid gevestigd wordt. Ten zuidoosten van dit (centrale) gebouw is een recreatie- en manifestatieterrein gedacht. In het bosvak direkt achter de Kemphaan wordt een amphitheater voorgesteld. Op het terrein rond de Kemphaanweg wordt parkeergelegenheid gecreëerd.

## 5.7 Gewijzigde ontsluiting en recreatieve routes

In het voorstel voor het landgoed wordt een groot deel van het landgoed autovrij. Autoverkeer is alleen toegestaan op de Kemphaanweg en de Groenlingweg. Het Kemphaanpad en het Michauxpad zijn alleen toegankelijk voor utilitair verkeer. Het aantal fiets- en wandelpaden in het gebied wordt uitgebreid. In het bosdeel aan de zuidoostkant van het landgoed wordt een fietsroute langs de nieuw te graven poelen voorgesteld. Deze kan aansluiten op de bruggenroute langs de Hoge Vaart. In het bosdeel aan de Noordwestkant van het landgoed wordt een wandelroute langs een aantal bijzondere plekken en recreatieve elementen voorgesteld.



